

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

v é g z é s e

Az ügy száma: Kfv.III.37.848/2022/2.

A tanács tagjai: Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke, Dr. Sugár Tamás előadó bíró, Dr. Suba Ildikó bíró, Dr. Gyurán Ildikó bíró, Dr. Bérces Nóra bíró

A felperes: felperes1 (cím1)

A felperes képviselője: Czövek és Deme Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Deme János ügyvéd, cím2)

Az alperes: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság (1111 Budapest, Budafoki út 70.)

Az alperes képviselője: Dr. Tóth Bernadett kamarai jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti ügyben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes, 25. sorszám alatt

A felülvizsgálni kért jogerős ítélet: a Fővárosi Törvényszék 2022. szeptember 22-én kelt 40.K.701.982/2022/24. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A befogadhatóság alapjául szolgáló tényállás

[1] Az algériai állampolgárú felperes 2008-ban kötött házasságot felperes volt felesége magyar állampolgárral, akire tekintettel kérelemére kiállításra került a tartózkodási kártya

számú tartózkodási kártya, amely 2009. március 16-a és 2014. március 16-a között volt érvényes. 2013. október 17-én a felperes állandó tartózkodási kártya kiállítási kérelmet terjesztett elő a házastársára tekintettel, amelynek eredményeként 2014. január 15-én tartózkodási kártya1 számú állandó tartózkodási kártya került engedélyezésre, amely 2024. január 15-éig érvényes. Ezt követően 2016. március 7-én a felperes állandó tartózkodási kártya okmány pótlása iránti kérelmet nyújtott be, ezt elbírálva a hatóság pótolta a kártyát. Az ismételt pótlás iránti kérelem eredményeként került kiállításra a 2024. január 15-ig érvényes tartózkodási kártya2 számú kártya.

[2] Az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Budapesti és Pest Megyei Regionális Igazgatóság Hatósági Ellenőrzési Osztálya (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) 2021. március 23-án helyszíni ellenőrzést végzett a felperesnél, majd a nyilatkozatokkal egybevetve azt a megállapítást tette, hogy a felperes korábbi házastársa és a felperes 2016. január 27-én elváltak. A felperes jelenlegi házastársával, felperes jelenlegi házastársal és a kiskorú gyermekével sem él Magyarországon egy háztartásban 2019. október 2-a óta, mert a családja Algériában tartózkodik. A felperes jogi képviselője az előterjesztett beadványokban hivatkozott arra, hogy annak ellenére, miszerint a családja külföldön él, fennáll közöttük az életközösség, valamint, hogy a gyermek elveszett okmányainak pótlása folyamatban van. Az elsőfokú hatóság erre tekintettel az eljárást felfüggesztette, majd az eljárás folytatva megállapította, hogy a felperes gyermeke magyar okmányainak elvesztése 2021. április 18-án került rögzítésre a nyilvántartási rendszerben, pótlásáról nem gondoskodtak. Megállapította továbbá, hogy a felperes felperes volt feleségexal kötött házassága az állandó tartózkodási kártya 2014. január 15-én történő kiadását követően 3 éven belül nem a házastárs halála miatt szűnt meg, valamint azt, hogy a felperes életközössége volt feleségével nem állt fenn.

[3] Az elsőfokú hatóság a 106-1-25542/20/2021-At. számú határozatával a felperes tartózkodási kártya3 számú állandó tartózkodási kártya okmányát a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény (a továbbiakban: Szmtv.) 94.§ (4) bekezdés a) pontja, a 94.§ (2) bekezdés e) és f) pontjai, az Szmtv. 94.§ (4) bekezdés a) pontja és az Szmtv. végrehajtásáról szóló 113/2007. (V.24.) Kormrendelet (a továbbiakban: Szmvhr.) 39.§ (5) bekezdése alapján visszavonta. A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2022. március 22-én kelt, 106-At-807/1/2022. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

[4] A határozattal szemben a felperes keresetet terjesztett elő, amelyben kérte annak az elsőfokú határozatra is kiterjedő megsemmisítését, valamint perköltséget is igényelt. Álláspontja szerint az Szmtv. 94.§ (2) bekezdés f) pontja alkalmazásakor nem hagyható figyelmen kívül, hogy a jelenlegi házastársa és közte fennáll a családi életközösség, a jogszabály nem követeli meg, hogy egy országban tartózkodjanak. Továbbá meglátása szerint az alperesi határozat jogszabálysértő, tekintettel arra, hogy az alperes a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) 96/N.§ alapján nem függesztette fel az eljárást, a kiadott hiánypótlási felhívások nem feleltethetőek meg a Harmtv. 84/M.§ (7) bekezdésében foglaltaknak. Az alperes határozatában nem jelölte meg az okmány visszavonását megalapozó jogszabályhelyeket, ezzel sérült a Harmtv. 87/M.§ (1) bekezdését, amely már önmagában a határozat megsemmisítését eredményezheti. Tartalmában is megalapozatlannak tartja a határozatot, hiszen felperes és a jelenlegi magyar állampolgár házastársa közös kiskorú gyermekükkel tényleges életközösségben él, irreleváns a jelen eljárás szempontjából, hogy nem rájuk tekintettel kapta meg az állandó tartózkodási kártyát.

[5] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte fenntartva a határozatában foglaltakat.

Az elsőfokú ítélet

[6] A törvényszék ítéletében a felperes keresetét elutasította.

[7] Megállapította, hogy a felperes által 2016. március 7-én előterjesztett tartózkodási jogot igazoló okmány pótlása iránti kérelem nem önálló kérelem, hanem a korábbi házastársára tekintettel megkapott, 2024. január 15-ig érvényes állandó tartózkodási kártya pótlására szolgáló kérelem. A korábbi okmány jogalapja a felperes volt felesége magyar állampolgárral való családi kapcsolata volt. Az alperes ezen kérelemnek helyt adott, az okmány pótlása megtörtént, de az okmány jogcímének változtatására nem került sor. Nem tekinthető új kérelemnek, ha a felperes az új házastársával kötött házasságot igazoló anyakönyvi kivonatot a felperes tartózkodási jogot igazoló okmány pótlása iránti kérelem benyújtását követően nyújtotta be. A felperes 2018-ban is az okmány pótlása iránti kérelmet terjesztett elő, azonban az új, magyar állampolgár családtagjára irányuló nyilatkozatot nem tett. Tekintettel arra, hogy a felperes és felperes volt felesége magyar állampolgárral kötött házassága 3 éven belül nem a házastársa halála miatt szűnt meg, így az Szmtv. 94.§ (4) bekezdése, valamint (2) bekezdés e) pontja alapján az elsőfokú hatóságnak az Szmvr. 39.§ (5) bekezdésében foglaltakra figyelemmel a tartózkodási kártya visszavonásáról kellett rendelkeznie.

[8] Kiemelte a bíróság, hogy az okmányok pótlására irányuló eljárás tárgya kizárólag az állandó tartózkodási kártya okmány pótlása, annak nem része a tartózkodási jogosultság vizsgálata. Ez egy adminisztratív eljárás, amely a korábban kiadott okmányok tartalmának megfelelőséggel kiállított új okmány kiadására irányul.

[9] Az alperesi határozat 106-Át-807/5/2022. számú kijavító érdemi határozatában egyértelműen feltüntetésre került az Szmtv. 94.§ (4) bekezdés a) pontja, valamint az Szmtv. 94.§ (2) bekezdés e) pontja is mint az állandó tartózkodási kártya visszavonásának oka. Erre tekintettel a bíróság megállapította, hogy az alperes a kijavítással érintett döntése a kereseti kérelemmel érintett körben megalapozott és jogszerű.

A befogadás iránti kérelem

[10] A jogerős ítélettel szemben a felperes jogszabálysértések megjelölése mellett felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab) és ac) alpontjára, valamint b) pontjára hivatkozással. A felülvizsgálati kérelme befogadását megítélése szerint a joggyakorlat egységének, továbbfejlesztésének biztosítása, a jogkérdés különleges súlya, társadalmi jelentősége, az Európai Unió Bíróságának előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége, és a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérése indokolja.

[11] Álláspontja szerint a per tárgya nemcsak az alperes 106-Át-807/1/2022. számú határozata, hanem az azt kijavító – meglátása szerint valójában kiegészítő – 106-Át-807/5/2022. számú határozat is, így nincs összhangban az ítélet rendelkező része, valamint az indokolása. A bíróság a kereseti kérelemről nem döntött, annak egy része elbírálatlan maradt.

[12] Az Szmtv. 94.§ (2) bekezdés f) pontja alapján az állandó tartózkodási kártya visszavonása akkor lehetséges, ha a magyar állampolgárral a tényleges életközösség nem áll fenn, azonban ez nem jelenti azt, hogy visszavonható lenne akkor, ha az életközösség Magyarországon nem áll fenn.

[13] A felperes 2008-ban kötött házasságot felperes volt felesége magyar állampolgárral, majd rá tekintettel kapott tartózkodási kártyát 2009-ben, így nem helytálló az az alperesi állítás, hogy a házasságuk az állandó tartózkodási kártya kiadásától számított 3 éven belül nem a házastárs halála miatt szűnt meg. A felperes válását követően 2016. március 7-én, majd 2018. január 31-én benyújtott kérelmeire újabb állandó tartózkodási kártyát kapott úgy, hogy ekkor már felperes jelenlegi házastársa magyar állampolgár volt a felesége és közös kislányuk is született. Az eljárások során a felperes benyújtotta a házassági anyakönyvi kivonatot, így a hatóság az újabb házasságról tudva adott a felperes részére újabb okmányt. Ez alapján az állapítható meg, hogy a hatóság a jelenlegi magyar állampolgár házastársára tekintettel adta meg az állandó tartózkodási kártyát, akivel a tényleges életközössége fennáll függetlenül attól, hogy a családja nem tartózkodik Magyarország területén. Ezért a felperesi álláspont szerint az okmánya visszavonása jogszabálysértő volt.

A Kúria döntése és jogi indokai

[14] A felülvizsgálati kérelem befogadása nem indokolt.

[15] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[16] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

- a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata
- aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,
- ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,
- ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,
- ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve
- b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet – a felperes befogadási kérelmében megjelölt indokok mellett – a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt valamennyi befogadási ok alapján megvizsgálta, és megállapította, hogy a befogadás feltételei nem állnak fenn.

[17] A Kúria mindenekelőtt hangsúlyozza, a befogadásról szóló döntés azt a célt szolgálja, hogy a Kúria az egyedi ügyek intézésében is elláthasson jogegységi funkciót. Ebből következően a befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell

vizsgálja. Önmagában a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat jogsértő jellegére való hivatkozás nem alapozza meg a befogadást.

[18] A Kúria a joggyakorlat egységének biztosítása – a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont –érdekében a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a jogerős határozat olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn.

[19] Alapot adhat a felülvizsgálatra az is, ha a jogerős határozat által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat ugyan kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel már nem támogatható.

[20] A Kúria megítélése szerint sem az alperes határozata, sem a felülvizsgálati kérelem nem vetett fel olyan, az ügy érdemét adó elvi jelentőségű jogkérdést, amellyel kapcsolatban a bírói gyakorlat nem egységes, illetve nem valószínűsíthető, hogy jelen ügy kapcsán a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, a jogegység megbomlásának a veszélye állna fenn, ilyet a Kúria sem tárt fel jelen ügyben.

[21] Társadalmi jelentőségre alapozott oknál fogva – Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpont – a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor van helye, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt indokolt. E befogadási feltétel azt követeli meg, hogy a döntés a társadalom szélesebb körére – legalább áttételesen – jogi hatást gyakoroljon. A Kúria szerint azonban jelen ügy a jogalanyok széles körét sem közvetett, sem közvetlen módon nem érinti, rájuk semmilyen formában nincs kihatással. A Kúria továbbá nem észlelte a felülvizsgálati kérelemben foglalt jogkérdések tömeges számban történő előfordulását sem.

[22] Az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárása kezdeményezésének szükségessége sem merült fel, ennek hiányában a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) alpont alapján sem volt befogadható a felülvizsgálati kérelem.

[23] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerint a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmére, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésre alapozott felülvizsgálat a bíróság tisztességes eljárásának és a közigazgatás tisztességes ügyintézésének a kontrollját jelenti. A kógens, Kp. 117. § (4) bekezdés rendelkezéséből következően ezen befogadási ok fennállását indokolni kell, mégpedig kifejezetten a befogadhatóság körében. A felülvizsgálati bíróság kiemelten hangsúlyozza azt is, hogy a befogadással érintett döntésben a jogorvoslati kérelem által taglalt jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, arra ugyanis kizárólag a felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló, az eljárást befejező ítéletében vagy végzésében kerülhet sor. A felperes ilyen jogsérelemre nem hivatkozott.

[24] A Kp. 117. § (4) bekezdés második mondata értelmében a 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A felperes felülvizsgálati kérelmében ilyen döntésre nem hivatkozott, következésképpen ezen ok alapján sem volt helye a befogadásnak.

[25] A felperes felülvizsgálati kérelme felsőbbbíróági iránymutatást igénylő kérdést nem vet fel, ezért a Kúria a rendkívüli jogorvoslati eljárásnak minősülő felülvizsgálati eljárás lefolytatására nem látott indokot.

[26] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdés alapján megtagadta.

Az alkalmazott jogszabályok

[27] Kp. 118. § (1) és (3) bekezdés

A döntés rövid tartalma

[28] *Elvi jelentőségű jogkérdés hiányában a felülvizsgálati eljárás lefolytatása nem indokolt.*

Záró rész

[29] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

[30] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadása tárgyában a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tárgyaláson kívül határozott.

Budapest, 2022. december 7.

Dr. Sperka Kálmán s. k.

a tanács elnöke Dr. Sugár Tamás s. k.

előadó bíró

Dr. Suba Ildikó s. k.

bíró

Dr. Gyurán Ildikó s. k.

Kúria
III.Kfv.37.848/2022/2

7

bíró

Dr. Bérces Nóra s. k.

bíró